
Second record of the Black Brent *Branta bernicla nigricans* in Poland. On 4 November 2007 the adult Black Brent in Świnoujście on the Baltic Sea coast was observed (photo 1–2). It is the second record of the Black Brent in Poland. The first observation of this species took place in Władysławowo on the Puck Bay on 31 October to 8 November 1998. Accepted by the Avifaunistic Commission.

Literatura

- Cramp S., Simmons K.E.L. (eds). 1977. The Birds of the Western Palearctic. 1. Oxford University Press.
- Sikora A. 2000. Pierwsze stwierdzenie „bernikli czarnej” *Branta bernicla nigricans* w Polsce. Taksonomia i identyfikacja podgatunków bernikli obrożnej. Not. Orn. 41: 149–158.

Marek Latkowski, Figowa 1, 65-160 Zielona Góra, man@data.pl

Drugie stwierdzenie burzyka szarego *Puffinus griseus* w Polsce

MACIEJ KOWALSKI, MARIAN DOMAGAŁA

14 października 2010 na końcu Półwyspu Helskiego (pow. pucki), zaobserwowaliśmy burzyka szarego *Puffinus griseus*. Początkowo zauważyliśmy jedynie ciemnego ptaka, którego goniła duża mewa w typie mewy srebrzystej *Larus argentatus*. Daleki dystans i warunki pogodowe uniemożliwiały początkowo identyfikację ptaka, jednak na podstawie cech sylwetki i sposobu lotu wykluczaliśmy wydrzyka *Stercorarius* sp. W pewnej chwili ptak zniknął nam z pola widzenia, jednak po około minucie pojawił się ponownie, tym razem przeganiany przez mewę kierował się w naszą stronę, a po dalszych dwóch minutach był już na tyle blisko (ok. 400 m), że widoczne były cechy diagnostyczne gatunku (fot. 1). Burzyk ciągle nękanym przez mewy, tylko raz – na krótko – usiadł na falach. Ponownie spłoszony odleciał w kierunku portu rybackiego w Helu.

Obserwowany burzyk był wielkości niedużego wydrzyka, różnił się jednak od niego budową i proporcjami ciała. Takie cechy jak: długie, wąskie i ostro zakończone skrzydła oraz szczupły tułów z mało wydatnym brzuchem zdecydowanie różniły obserwowanego ptaka od wydrzyków. Burzyk był wyraźnie mniejszy od goniącej go dużej mewy. Charakterystyczny lot również wskazywał na burzyka, ponieważ składał się z serii gwałtownych uderzeń skrzydeł przerywanych długimi „ślizgami” nad taflą morza, bez gwałtownych zmian wysokości lotu.

Fot. 1. Burzyk szary, Hel, 14.10.2010 (fot. M. Kowalski)

Photo 1. Sooty Shearwater, Hel Peninsula, 14.10.2010

Ptaka początkowo widziany z odległości ok. 1 km wydawał się prawie czarny, jednak z bliższego dystansu widoczna była jego brązowa barwa. Głowa o ton ciemniejszy niż reszta ciała. Spód ciała ciemny, z lekko jaśniejszą pierśią, szczególnie w zestawieniu z dość wyraźnie ciemniejszym ubarwieniem głowy i karku. Skrzydła od spodu z jasnymi smugami widocznymi tylko z mniejszej odległości. Brzegi skrzydła ciemne, z jasnymi smugami na środku. Przez środek jasnych pokryw podskrzydłowych przebiegał wąski pasek, co odróżniało go od burzyka balearskiego *P. mauretanicus*.

W ciągu około pięciominutowej obserwacji, mimo niesprzyjających warunków pogodowych i oświetleniowych, udało się wykonać dokumentację fotograficzną, dzięki której obserwowany burzyk uzyskał akceptację Komisji Faunistycznej.

Burzyk szary gnieździ się na wyspach półkuli południowej, na południe od 30 równoleżnika. Pojawy tego gatunku na półkuli północnej na Atlantyku i Morzu Północnym są najczęstsze w okresie od sierpnia do listopada (Delin & Svensson 2008). Poza wyżej wymienionym obszarem gatunek ten pojawia się rzadko, a na Bałtyku wyjątkowo (Peterson et al. 1993). W Polsce stwierdzony był wcześniej zaledwie raz – martwego osobnika znalezionego 1 kwietnia 1990 roku na plaży koło Jastarni na Półwyspie Helskim (Sikora et al. 1993).

Opisana powyżej obserwacja jest zatem pierwszym wizualnym stwierdzeniem burzyka szarego w Polsce. Jego pojawienie się związane było najprawdopodobniej z silnym sztormem i wiatrem z zachodu. Burzyk szary pokonywać może ogromne

dystanse – osobnik z nadajnikiem radiowym w ciągu jednego dnia przeleciał 900 km (Delin & Svensson 2008), a w ciągu całego roku może pokonać ok. 40 tysięcy km (Spear & Ainley 1999).

Second record of the Sooty Shearwater *Puffinus griseus* in Poland. Sooty Shearwater has been observed on the 14th October 2010 from the cape of Hel Peninsula (photo 1). This is the first observation in Poland, but the second assertion, because the first concerned the dead specimen that was found on the beach in Jastarnia in 1 April 1990. Accepted by the Avifaunistic Commission.

Literatura

- Delin H., Svensson L. 2008. Ptaki Europy. MWK, Warszawa.
 Peterson R.T., Mountfort G., Hollom P.A.D. 1993. Birds of Britain and Europe. Harper Collins, London.
 Sikora A., Kieliński T., Półtorak W. 1993. Pierwsze stwierdzenie burzyka szarego (*Puffinus griseus*) w Polsce. Not. Orn. 34: 371–372.
 Spear L.B., Ainley D.G. 1999. Migration routes of sooty shearwaters in the Pacific ocean. Condor 101: 205–218.

Maciej Kowalski, 1-go Maja 69/7, 45-069 Opole, gawron1945@o2.pl

Marian Domagała, Niedźwiedz 52a, 57-220 Ziębice, mpd36@wp.pl

Trzecie stwierdzenie świstunki łańtajskiej *Phylloscopus humei* w Polsce

MIKOŁAJ ZIMIŃSKI

1 listopada 2009 roku we Władysławowie (pow. pucki, woj. pomorskie) obserwowałem i słyszałem jednego osobnika świstunki łańtajskiej *Phylloscopus humei*. W czasie obserwacji wykonałem dokumentację audio i fotograficzną, jednak jakość zdjęć pozostawia wiele do życzenia. W czasie trwania obserwacji nie zdawałem sobie sprawy z rangi stwierdzenia, sądząc mylnie, że mam do czynienia z bliską krewniaczką świstunki łańtajskiej, wielokrotnie częściej stwierdzaną w Polsce – świstunką żółtawą *P. inornatus*.

Ranikiem tego dnia, około godziny 8:30, schodząc na łąki (z rzadko rosnącymi krzewami i drzewami) u nasady Półwyspu Helskiego usłyszałem głos, który swoją barwą nasunął mi skojarzenie z rodzajem *Phylloscopus*, jednak nie z jakimkolwiek